

BPO: «La sonoritat balcànica té un llenguatge increïble, molt festiu i expressiu»

Balkan Paradise Orchestra publica avui el nou àlbum, 'Odissea'

Balkan Paradise Orchestra | Arxiu del grup

La **Balkan Paradise Orchestra** és una de les bandes catalanes amb més projecció, que viu la música d'una manera col·lectiva i comparteix l'arrel mediterrània amb l'essència dels ritmes balcànics. El seu viatge cap a Ítaca serà llarg, ple d'aventures i de coneixences, com el segon treball, titulat *Odissea* (Calaverita Records, 2020), que avui veu la llum. L'àlbum conté per primer cop deu temes propis d'una formació amb onze instrumentistes de vent i percussió.

El disc s'obre amb el tema "Da Mas Over", una referència a la peça tradicional "La masovera". A banda del joc de paraules, partiu tant dels sons balcànics com de la música d'arrel catalana?

Berta Gala (trompeta): Sí, perquè des de petites la música tradicional catalana ha format part de la nostra cultura i educació. Ens agrada ser-ne conscients i agafar-ne referències, com fem amb la tradició gallega de la trompetista Mila González i la clarinetista Eva Garín. És interessant agafar música popular i enlairar-la, perquè hi ha tonades boniques i mola estar obertes a tot.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=0764EhXzSv4>

Defenseu la música feta d'una manera col·lectiva i us inspiren cultures exòtiques com l'espècie índia "Amchoor"?

B.G.: M'agrada dir que el més bonic del grup és que la creació és col·lectiva. Tot i que cada tema sorgeix d'algú que ha tingut una idea, la resta ens els anem passant. Cada cançó agafa l'essència de totes les integrants. És molt guai perquè podem parlar de totes i de cap en particular, en cada tema hi ha un trosset de cadascuna de nosaltres. En el cas d'"Amchoor" hi vam posar una espècie índia, que es transmet amb uns rifs de música de Bollywood. És el primer tema propi que vam compondre i va sorgir de la voluntat de posar-hi una cosa picant per veure com ho rebia el públic.

El bosnià Goran Bregovic va ser una estrella de rock a l'antiga Iugoslàvia i és conegut perquè es va associar amb el cineasta i músic serbi Emir Kusturica. Què us atrapa de la seva música?

B.G.: L'any passat el vam veure a l'Apolo de Barcelona, i el més increïble és que molta de la seva música és de tradició oral. Molts músics balcànics aprenen a tocar d'oïda i per imitació. El seu llenguatge és increïble, tenen una articulació i una manera de dir les coses que és molt expressiva i té un punt molt terrenal, festiu, amb ritmes molt ràpids i amb molta tècnica. De fet, fan que sembli fàcil una música que no ho és tant. T'atrapa i et fa moure. I la gran connexió amb la **BPO** és que a totes ens agrada escoltar aquesta música, ballar-la i gaudir-ne. Ens sedueix a nosaltres i també a la gent que ens escolta.

Laura Lacueva (clarinet): Moltes vegades quedem embadalides escoltant música balcànica i no podem ni ballar... Jo sempre he estat en bandes de música i quasi totes hem passat la vivència de tocar instruments de vent, i quan ho fas amb tanta gent és una alegria i una injecció d'energia.

B.G.: Reivindiquem la música instrumental perquè té molt de *power*, ens fa ser singulars més enllà de les formacions habituals. És la demostració que pots enganxar-te a un concert sense la figura del cantant central.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=-WO-kokZn4s>

Els mantres tenen a veure amb la respiració per tocar un instrument de vent. En una peça com "Màntric", també posareu el vostre cos al servei de la música?

B.G.: Per saber si en aquesta gira tocaré la trompeta de cap per avall haureu de venir a un concert [Riuen]. De fet, "Màntric" va començar com un mantra que s'anava repetint amb la idea de veure cap on ens portaria i ha anat evolucionant amb la producció del disc. Es podria dir que ha estat un vertader estímul fins que ha tingut el format final. I, evidentment, la part corporal és clau en els directes i la volem potenciar molt. El cos i la música es comuniquen tota l'estona per transmetre sensacions amb cada instrument, entre les components del grup, i des de l'escenari com una bola per fer participar també el públic.

De quina manera les components de la BPO trebal·leu la part corporal?

L.L.: La Berta fa ballet, una altra fa *crossfit*, alguna practica ioga...

B.G.: Més que individualment, amb el grup hem trobat una manera de comunicar-nos entre nosaltres. Com que la majoria tenim els instruments a la boca, hem buscat una relació amb el cos i hem creat un posada a escena en què ens sentim còmodes i lliures. La majoria som de l'escola clàssica i no havíem improvisat, per això vam crear un ambient per poder jugar i tenir la seguretat que no seríem jutjades. Alimentar aquesta idea ens ha portat a sentir-nos lliures amb el nostre cos, i per això hi ha una connexió molt forta entre nosaltres, que tenim la necessitat i el desig de transmetre cap enfora.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Hi9fGAZnLgw>

Amb el darrer tall, "Low", abaixeu el ritme i acomiadeu l'Odissea amb calma?

L.L.: Sí, és un tema més tranquil i suau, com diu la paraula, amb la voluntat de buscar sons més moderns, que també ens agraden.

B.G.: El treball es titula *Odissea* perquè per nosaltres és molt important. És el primer en què hem gravat temes propis, i també hi ha un paral·lisme amb l'*Odissea* d'Homer, a partir de la idea de viatge, una aventura èpica que no sempre és fàcil. Tot i la part farragosa i complexa d'un projecte musical, pensem que val la pena i entre totes el tirem endavant. La diferència amb el poema èpic grec és que no volem tornar, partim de casa i ja veurem a quin lloc anem. De moment és desconegut, però volem veure què passa en aquest viatge ple d'aventures cap a Ítaca.

Si el primer disc va ser fruit de guanyar el concurs Sons 2017, fins on heu arribat?

B.G.: Abans del primer disc ja feia un temps que mig tocàvem el repertori, però teníem molt clar què volíem i com ho volíem fer. Era un punt d'inici. L'oportunitat del concurs Sons per publicar un primer disc va ser un regal. Amb el segon ens hem pres la llicència de fer el que ens ha sortit, per això hi ha punts propers i també allunyats. Reflecteix que som un tot molt compacte però alhora som molt diferents. En aquest viatge hi ha espai per a tot, per caminar juntes a "Low", per anar accelerades a "Celerity", per tornar a la terra després de voltar per l'espai... La **Balkan** som el que som, no ens cal etiquetar-nos ni justificar-nos de res.

Podeu trobar l'entrevista completa a la revista d'*Enderrock* d'aquest mes que, de manera excepcional, arran de la situació d'emergència pel COVID-19, podeu descarregar de manera gratuïta.